

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Ramme for partnerskaber med tredjelande om migration

(2017/C 207/07)

Ordfører: Peter BOSSMAN (SI/PES), borgmester i Piran kommune**Basisdokument:** Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet og Den Europæiske Investeringsbank om oprettelsen af en ny ramme for partnerskaber med tredjelande som led i den europæiske dagsorden for migration

COM(2016) 385 final

POLITISKE ANBEFALINGER**Generel baggrund**

Ifølge UNHCR er der over 60 millioner flygtninge og fordrevne personer i hele verden, hvoraf halvdelen er fra to regioner: Mellemøsten og Afrika.

Den Internationale Organisation for Migration anslår, at mere end 1,2 millioner migranter ankom til Europa ad søvejen i 2015 og knap 35 000 over land. Dette skal sammenholdes med 280 000, der ankom over land og ad søvejen i hele 2014. Disse tal omfatter ikke dem, der kom til Europa uden at blive opdaget.

EU's aftale med Tyrkiet har reduceret antallet af bådmigranter fra Tyrkiet, men tilstrømningen fra Afrikas nordlige kyst er igen taget til. Niger i Vestafrika er det vigtigste knudepunkt for migranter fra Vest- og Centralafrika, og det anslås, at der siden maj 2016 hver uge er strømmet over 16 000 personer gennem Niger på deres færd nordpå. Ifølge visse skøn er der tusindvis af migranter i Libyen, som prøver at komme ind i EU.

Regionsudvalget har været en fremtrædende fortalere for anlæggelsen af en holistisk tilgang til migration, der giver mulighed for en mere decentraliseret og effektiv styring af migrationsstrømme. Udvalget bakker fuldt ud op om anerkendelsen i 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling af, at international migration er en flerdimensionel realitet af stor betydning for oprindelses-, transit- og bestemmelseslandenes udvikling, som kræver sammenhængende og omfattende løsninger.

Regionsudvalget er endvidere fast besluttet på at honorere de forpligtelser, der følger af de fire søjler i EU's dagsorden for migration fra 2015, og som består i at mindske incitamentet til irregulær migration, forbedre grænseforvaltningen og sikringen af EU's ydre grænser — herunder bestræbelser på at forhindre, at migranter bliver ofre for havulykker — føre en stærk fælles asylpolitik og lancere en ny politik for lovlig migration.

Udvalget har påpeget, at de underliggende årsager til irregulær migration, herunder økonomiske og sociale årsager, bør tages op af EU ved kilden.

Regionsudvalget går ind for regionalt og lokalt samarbejde for at garantere en sikker, velordnet og lovlig migration med fuld respekt for menneskerettighederne og human behandling af migranter uanset deres migrantstatus samt af flygtninge og fordrevne som understreget i 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling.

DET EUROPÆISKE REGIONSDUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg hilser meddelelsen om oprettelsen af en ny ramme for partnerskaber velkommen, da den understreger, at migrationsproblemet er komplekst og skal tackles på forskellige niveauer. Udvalget minder om, at asyl

er en grundlæggende menneskeret, der beskyttes af international ret og internationale forpligtelser, som er bindende for alle medlemsstater. Det anmoder om, at EU og medlemsstaterne skaber sikre og legale kanaler for flygtningene, såsom humanitære korridorer, visa af humanitære årsager og styrkelse af familiesammenføring. Medlemsstaterne bør undersøge muligheden for indgivelse af asylansøgninger på deres ambassader og konsulater;

2. anerkender, at meddelelsen har en innovativ tilgang, der først og fremmest er baseret på samarbejde med tredjelande, idet der tages hensyn til både EU's og partnerlandenes interesser for at sikre en bedre migrationsstyring;

3. støtter og anerkender behovet for, at EU taler med én stemme og inddrager alle relevante interessenter og institutioner. Lokale og regionale myndigheder kan og bør spille en rolle i den fælles indsats sammen med EU, medlemsstaterne og tredjelandene for at gennemføre omfattende migrationspartnerskaber (pagter). Det gælder navnlig regioner og kommuner med et betydeligt diasporasamfund stammende fra lande, der er omfattet af partnerskabsrammen;

4. er enig i, at meget mere skal gøres, da EU stadig står over for en humanitær krise. Tredjelande og EU's partnere huser millioner af flygtninge, hvoraf mange er uledsagede mindreårige, der har været tvunget til at forlade deres hjem, såvel som mange økonomiske migranter, der stræber efter at komme til Europa. I denne forbindelse må samarbejdet mellem EU og tredjelande tilføjes en ny dimension og udbygges med nye instrumenter, som er skræddersyede til at reagere effektivt på nye og kommende migrationsudfordringer;

5. tilskynder Kommissionen til at opfordre alle aktører — medlemsstater, EU-institutioner og vigtige tredjelande — til at arbejde sammen som partnere for at få styr på migrationsstrømmene og forhindre, at asylansøgere og papirløse økonomiske migranter begiver sig ud på farlige sørejser i hænderne på smuglere og menneskehandlere. Samtidig er Regionsudvalget klar over, at det haster med at tage fat på og fjerne de underliggende årsager til irregulær migration og tvangsfordrivelse i oprindelseslandene. Internationalt, nationalt, regionalt og lokalt samarbejde er en forudsætning for at nå frem til en fælles europæisk migrationspolitik i tråd med den europæiske dagsorden for migration;

6. erkender, at migrations- og udviklingspolitikken hænger tæt sammen. Denne sammenhæng har været et væsentligt element i drøftelserne omkring FN's udviklingsdagsorden efter 2015, der blev vedtaget i september 2015 i New York. Effektiv og human migrationsstyring må anses som værende afgørende for en vellykket gennemførelse af dagsordenen. Regionsudvalget er fuldt ud klar over de fordele og muligheder, som en sikker, velordnet og lovlig migration frembyder for migranter, oprindelses-, transit- og bestemmelseslande. Endvidere fremhæver udvalget det vigtige i at inddrage diasporasamfundene i udviklingen af deres oprindelseslande. Udvalget er også opmærksomt på den irregulære migrations negative konsekvenser for migranterne og på oprindelseslandenes pligt til at modtage deres statsborgere i forbindelse med tilbagetagelses- og tilbagesendelsesprocedurer i henhold til tilbagesendelsesdirektivet og internationale instrumenter;

7. gentager sin støtte til den europæiske dagsorden for migration, der blev præsenteret i 2015, og som angiver de forskellige foranstaltninger, der skal træffes sideløbende for at tage fat på både de eksterne og interne aspekter af den aktuelle migrationsudfordring. Den eksterne dagsorden fokuserer på partnerskaber med tredjelande om opstilling af troværdige og opnåelige mål for at reducere antallet af mennesker, der er tvunget til at flygte, under hensyntagen til de underliggende årsager til irregulær migration;

8. er enig i, at der ud over de allerede trufne EU-foranstaltninger såsom Valletta-topmødet, erklæringen fra EU og Tyrkiet, dialoger på højt niveau om migration, den reviderede europæiske naboskabspolitik og mødet for lederne fra landene på Vestbalkanruten er behov for yderligere at styrke EU's strategiske, langsigtede strategi vis-a-vis tredjelande og forbedre den interne sammenhæng og koordinering med EU-medlemsstaterne. Dette stiller krav om en mere koordineret, systematisk og struktureret tilgang for at maksimere de interne og eksterne EU-politikkers synergier og effekt. Derudover bør de regionale og lokale myndigheders direkte adgang til den europæiske naboskabspolitikkes fonde og til andre fonde, som er relevante for Middelhavsområdet, garanteres;

9. er enig i, at EU — ud over at begrænse mulighederne for irregulær migration og mulighederne for ulovlig indrejse i EU — er nødt til at føre mere sammenhængende, troværdige og effektive politikker for tilbagetagelse og tilbagesendelse sammen med oprindelseslandene under aktiv inddragelse af indvandrersamfundene i EU-landene og med respekt for menneskerettighederne og princippet om non-refoulement. Desuden skal der tages hensyn til oprindelses- og transitlandenes reelle kapacitet til at sikre de tilbagetagne eller tilbagesendes rettigheder;

10. opfordrer — uden at dette berører internationale forpligtelser til at yde beskyttelse til asylansøgere og til alle dem, der har krav på andre former for international beskyttelse, uanset regulariteten af deres indrejse i EU — til, at der oprettes modtagecentre (hotspots) i tredjelande for personer, som ansøger om international beskyttelse. Disse centre skal etableres i tredjelande, forvaltes af EU og internationale organisationer (UNHCR) og have til opgave at undersøge berettigelsen af asylansøgninger. For personer, som tilkendes ret til asyl eller international beskyttelse, bør der arrangeres rejse med regulære transportmidler til et europæisk land efter eget valg, så man undgår overfarter i de plimsollere, som smuglerne anvender;

11. er enig i, at EU er nødt til at etablere muligheder for, at folk kan komme lovligt ind i EU, hvad enten det er for at søge international beskyttelse eller muligheder for arbejde, uddannelse, forskning eller investering;

12. opfordrer indtrængende EU og Kommissionen til at insistere på et bedre samarbejde mellem de forskellige myndigheder og agenturer, der bekæmper menneskehandlere og -smuglere — Frontex, Nato, EUNAVFORMED og Det Europæiske Center for Migrantsmugling i Europol — og på en bedre udveksling af efterretningsoplysninger mellem disse og medlemsstaternes agenturer;

13. opfordrer EU til at yde supplerende støtte til organisationer som f.eks. Den Internationale Organisation for Migration (IOM), som hjælper migranter, der er kommet til transitlande, og som indser, at de er blevet narret, eller simpelt hen ikke ønsker at fortsætte til EU, med at vende tilbage.

Partnerskabsrammen — et nyt omfattende samarbejde med tredjelande om migration

14. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over, at det endelige mål med partnerskabsrammen er et sammenhængende og skræddersyet engagement, hvor Unionen og medlemsstaterne agerer på koordineret vis og sammenkæder instrumenter, værktøjer og effekt for at nå frem til omfattende partnerskaber (pagter) med tredjelande med henblik på bedre at kunne styre migrationen med fuld respekt for alle parters humanitære forpligtelser og menneskerettighedsforpligtelser;

15. støtter fuldt ud det kortsigtede mål om at redde liv i Middelhavet og efterlyser en langsigtet målsætning om at arbejde sammen med partnerlandene om at forhindre farefyldte sørejser, arrangeret af kriminelle organisationer. Udvalget støtter også målet om at indføre incitament for at vende tilbage til oprindelseslandene og gøre det muligt for migranter og flygtninge at bo så tæt som muligt på deres hjem. Der bør gives prioritet til sårbare ansøgere og især uledsagede mindreårige, hvis interesser altid bør have den primære opmærksomhed, som det fremgår af Domstolens afgørelser. I denne sammenhæng opfordrer udvalget Kommissionen til at fortsætte med at gøre fremskridt med hensyn til de uledsagede mindreårige i migrationsprocessen, som ofte varetages af regionerne. Udvalget ser derfor frem til Kommissionens nye omfattende strategi, der skal følge op på handlingsplanen om uledsagede mindreårige (2011-2014) med henblik på at tage situationen for forsvundne eller uledsagede børn med i betragtning;

16. fremhæver endnu en gang EU's vilje til at tackle langsigtede økonomiske, sociale og demografiske udfordringer samt mangel på arbejdskraft i EU ved hjælp af målrettede nye politikker for lovlig migration på linje med EU's dagsorden for migration og andre vigtige migrationspolitiske instrumenter. Dette kan gøres ved bl.a. at støtte fastboende udlændinges legitime forhåbninger om at deltage i og bidrage til det offentlige og politiske liv. Migration fra tredjelande kan bidrage til at sikre bæredygtig vækst i EU's økonomi, og Europa har brug for kvalificerede personer til at sikre konkurrenceevne på globalt plan. Samtidig frygter partnerlandene hjerneflugt. Cirkulær migration kunne være en løsning for at undgå hjerneflugt i partnerlande;

17. minder Rådet om, at Regionsudvalget kan fremme dialog og samarbejde med lokale og regionale myndigheder i migranternes oprindelses- og transitlande, for eksempel gennem de eksisterende organer og platforme (ARLEM, CORLEAP, blandede rådgivende udvalg og arbejdsgrupper). Dette samarbejde er en nødvendig forudsætning for at gennemføre de foranstaltninger forud for afrejsen, der forbereder migranter før deres lovlige indrejse i EU eller flygtninge, før de genbosættes fra de partnerlande, hvor de opholder sig (såsom Tyrkiet, Libanon og Jordan);

18. foreslår at fremme informationsudveksling mellem EU's lokale og regionale myndigheder og de økonomiske migranternes oprindelseslande, som ville kunne dæmpe incitamenterne til irregulær migration væsentligt. En sådan informationsudveksling skulle omfatte oplysning om tilbagetagesaftaler, oplysning til dem, der ønsker at tage til EU, om

de reelle jobmuligheder i EU, om de farer, der er forbundet med at begive sig ud på irregulære migrationsruter, om den virkelige situation med hensyn til regler og forskrifter vedrørende international beskyttelse, som ofte fordrejes for at narre migranter til at falde i armene på menneskehandlere, og om beskæftigelsespolitikker og tilgængelige sociale ydelser osv.;

19. er enig i, at EU's udviklingspolitik skal inddrage positive incitamenter. Disse incitamenter skal belønne både de lande, der opfylder deres internationale forpligtelser til at tilbagetage deres statsborgere, de lande der samarbejder om styringen af migration fra tredjelande, samt de lande der træffer foranstaltninger for at huse mennesker, der flygter fra konflikter og forfølgelse;

20. er enig i, at der er brug for en blanding af positive og negative incitamenter til partnerlandene, hvis den nye strategi skal lykkes. Samtidig er der behov for en nøje afvejning mellem incitamenter til migrationsstyring og EU's internationale udviklingsbistand. Bistand bør ikke gøres fuldstændigt afhængigt af opfyldelsen af forpligtelser i henhold til tilbagetagelseaftaler med tredjelande, da dette ville kunne gå ud over opfyldelsen af de bæredygtige udviklingsmål og EU's tilsagn i Lissabontraktaten om at udrydde ekstrem fattigdom og ulighed. Partnerlandenes evne og vilje til at samarbejde om migrationsstyring med EU bør holdes klart adskilt, eftersom det er to vidt forskellige ting. I den henseende mener Regionsudvalget, at anvendelsen af officiel udviklingsbistand kun bør fokusere på projekter inden for sikkerheds- og grænseforvaltning, når dette er en klar fordel for modtagerne. Partnerlande, som ikke er i stand til at gennemføre migrationsordninger, bør stadig kunne nyde godt af finansielle instrumenter og anden form for støtte, der har til formål at få EU's migrationspagter til at fungere;

21. tilskynder derfor indtrængende EU til at forsøge at udvikle skræddersyede partnerskaber med tredjeparter, der virkeligt afspejler deres behov, bekymringer og kapacitet, ved at tage hensyn til, at forskellige partnere står over for forskellige udfordringer og forskellige omstændigheder;

22. opfordrer EU's medlemsstater, der traditionelt har tætte bånd til bestemte lande (historiske, kulturelle, økonomiske, osv.), til at bruge disse forbindelser til at fremme samarbejdet med og mellem disse lande for at fremme tilbagetagelsen og reintegrationen af tilbagetagne personer;

23. tilskynder Kommissionen til så hurtigt som muligt at færdiggøre de nye prioriteter for partnerskabet med Jordan og Libanon i forlængelse af revisionen af den europæiske naboskabspolitik i 2015. Libanon, Jordan og Tyrkiet huser størstedelen af de 5 millioner syriske flygtninge. I Jordan er én ud af ni flygtet fra den syriske borgerkrig — næsten 700 000 ud af 6,7 millioner indbyggere. I Libanon ligger dette tal på 1,1 millioner ud af 4,6 millioner og i Tyrkiet på mere end 2,5 millioner ud af 79,5 millioner indbyggere;

24. er forurologet over EU's aftale med Tyrkiet af 18. marts 2016 om flygtninge, især på grund af flere alvorlige menneskerettighedsspørgsmål vedrørende frihedsberøvelse af asylansøgere på hotspots på de græske øer i Det Ægæiske Hav, men også i lyset af tilbagesendelsen af asylansøgere til Tyrkiet som »første asylland« eller »sikkert tredjeland« og på grund af frygt for, at Tyrkiet ligefrem sender flygtninge tilbage til Syrien. Regionsudvalget er også bekymret over den langsomme opbygning af det græske asylsystems evne til at administrere asylprocessen på hotspottene og forsinkelser i ydelsen af støtte til Grækenland, det hidtil meget lave antal genbosættelser af flygtninge fra Tyrkiet og forsinkelser i udbetalingen af EU's finansielle støtte til Tyrkiets bestræbelser på at hjælpe syriske flygtninge;

25. beklager, at der i meddelelsen uden reel garanti er udpeget 16 prioriterede lande, hvormed de nye aftaler skal indgås, eftersom ikke alle kan betragtes som »sikre tredjelande« og/eller som lande med acceptable menneskerettighedsforhold. Selv om reglen »sikkert tredjeland« ikke gælder i disse aftaler, sender eksemplet med Tyrkiet bekymrende signaler i den henseende. EU bør etablere kontrolmekanismer for modtagelsen i disse lande;

26. ser frem til vedtagelsen af den strategiske meddelelse om Tunesien. Fortsættelsen af landets fredelige og demokratiske post-revolutionære overgang til økonomisk og sikkerhedsmæssig stabilitet vil kunne sende et meget positivt signal til området, og den bør derfor støttes af EU;

27. minder om, at situationen i Libyen kræver særlig opmærksomhed og strategiske skridt, og glæder sig over tilsagnet herom i meddelelsen. Regionsudvalget understreger betydningen af samarbejdet med de libyske lokale og regionale myndigheder og anmoder Kommissionen om at give fuld støtte til Regionsudvalgets og ARLEM's indsats for at fremme samarbejdsinitiativer mellem EU's lokale og regionale myndigheder og deres libyske modparter, der blev iværksat på ARLEM's sidste plenarforsamling i Nicosia (Nicosia-initiativet);

28. glæder sig over, at der lægges vægt på samarbejde med transitlande, som huser asylansøgere og irregulære migranter og derfor bærer store finansielle byrder, især på lokalt og regionalt niveau. FN's New York-erklæring om flygtninge og migranter, der blev vedtaget i september 2016, anerkender, at store strømme af flygtninge og migranter har uforholdsmæssigt store konsekvenser for nabo- og transitlandene og presser deres kapacitet til det yderste. Derfor bør de lokale og regionale myndigheder i transitlandene modtage EU-ledet kapacitetsopbygning, finansiell bistand og informationsudveksling. Udvalget opfordrer EU til at inkludere faciliteter, der støtter direkte peer-to-peer-samarbejde mellem lokale og regionale myndigheder fra EU og partnerlandene om at øge planlægnings- og styringskapaciteten på lokalt og regionalt niveau;

29. er enig i, at den væsentligste del af enhver pagt vil være den fælles indsats for at få tilbagesendelser og tilbagetagelser af afviste asylansøgere og irregulære migranter til at fungere. Regionsudvalget anerkender, at lokale og regionale myndigheder i oprindelseslandene er helt i front i migrationspolitikken og varetager mange centrale ansvarsområder, såsom adgang til arbejdsmarkedet, boliger, uddannelse og sundhedspleje, der alle har direkte betydning for deres evne til at integrere hjemvendte og dermed fremme social samhørighed og bæredygtige samfund. De dagligdags spørgsmål vedrørende modtagelse, integration og reintegration af migranter mærkes især på lokalt og regionalt plan. Derfor bør pagterne sigte mod at gøre tilbagesendelsesprocessen mere effektiv og bæredygtig og stille passende midler til rådighed for frivillig tilbagevenden og have til formål at hjælpe oprindelseslandene med at reintegrere tilbagetagne statsborgere;

30. mener, at forvaltning på flere niveauer bedst kan sikre den nødvendige vifte af foranstaltninger og initiativer med det formål at skabe de optimale resultater, hvad angår modtagelse, integration og reintegration af migranter;

31. minder om, at bedste praksis skal deles mellem de lokale og regionale myndigheder i EU og i tredjelande om alle aspekter af migration, herunder, men ikke begrænset til, integrations- og reintegrationspolitikker, håndtering af irregulær migration, opdagelse af tidlige faresignaler og/eller forebyggelse af krisesituationer samt bekæmpelse af menneskehandel og smugling af migranter (i tråd med EU's handlingsplan for bekæmpelse af smugling af migranter (2015-2020), FN-protokollen om bekæmpelse af smugling af migranter til lands, ad søvejen og ad luftvejen, EU's strategi for bekæmpelse af menneskehandel (2012-2016) og Palermoprotokollen). Regionsudvalget er godt rustet til at nå ud til byer og regioner i partnerlandene for at lette og fremme udvekslingen af innovative idéer og praksis og fremme en mere effektiv inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i udformningen og gennemførelsen af indvandrings- og integrationspolitikker i overensstemmelse med forvaltning på flere niveauer og nærhedsprincippet;

32. er enig i, at medlemsstaternes ekspertise og ressourcer er af afgørende betydning for gennemførelsen af pagterne, og at et effektivt samarbejde afhænger af netværk af EU-eksperter på stedet, herunder dem med en viden om migrationens lokale og regionale dimension. Regionsudvalget glæder sig derfor over udsendelsen af europæiske migrationsforbindelsesofficerer til prioriterede oprindelses- og transitlande for at hjælpe med at koordinere EU-samarbejdet om bekæmpelse af migrantsmugling, og opfordrer medlemsstaterne til hurtigt at udpege de relevante eksperter til denne opgave.

Finansiel bistand

33. Det Europæiske Regionsudvalg støtter anvendelsen af de eksisterende finansielle instrumenter og trustfonde til at opfylde pagternes kortsigtede mål, men opfordrer i den forbindelse EU-medlemsstaterne til omgående at indbetale deres respektive aftalte bidrag til disse fonde;

34. understreger betydningen af at udnytte synergier mellem de eksisterende fonde såsom: Faciliteten for flygtninge i Tyrkiet (3 mia. EUR), EU's Nødtrustfond for Afrika (1,8 mia. EUR), EU's regionale trustfond som reaktion på den syriske krise (1 mia. EUR) samt andre finansielle instrumenter, som potentielt kan give op til 8 milliarder EUR i perioden 2016-2020 til gennemførelse af pagterne. Mulige synergier med strukturfondene bør også undersøges;

35. glæder sig over Kommissionens forslag om en ambitiøs ekstern investeringsplan, der kan tage fat på de underliggende årsager til irregulær migration og hjælpe partnerlandene med at håndtere konsekvenserne af irregulær migration i Afrika og EU's nabolande, og samtidig bidrage til opnåelsen af andre af FN's udviklingsmål. Udvalget opfordrer Kommissionen til at udvikle dette værktøj så hurtigt som muligt i tæt dialog med EU's medlemsstater og internationale partnere;

36. bifalder den foreslåede pakke af eksterne investeringsplaner for Afrika og EU's nabolande, som skal mobilisere investeringer (gennem et bedre erhvervsklima, en kvikskranke for finansieringsanmodninger til investeringer og finansiering fra den private sektor) og fremme af jobskabelse i partnerlandene;

37. glæder sig over styrkelsen af EU's tekniske bistand og støtte til økonomiske og strukturelle reformer for at skabe et bedre erhvervsklima. Udvalget opfordrer til, at den foreslåede tekniske bistand tiltænkes lokale myndigheder og virksomheder og hjælper dem med at udarbejde et større antal finansierbare projekter til forbedring af det generelle erhvervsklima og gøre de internationale investorer opmærksomme på dem;

38. er overbevist om, at den foreslåede investeringsplan på kort og langt sigt vil have en positiv effekt på forbedringen af den bæredygtige udvikling i de af EU's partnerlande, som er oprindelses- og transitlande for asylansøgere og irregulære migranter. Den foreslåede plan vil således tackle de underliggende årsager til irregulær migration ved roden og bidrage til at begrænse incitamenterne til irregulær migration;

39. anerkender vigtigheden af, at EU, medlemsstaterne, tredjelande, internationale finansielle institutioner, europæiske bilaterale udviklingsinstitutioner og den private sektor alle bidrager til investeringsplanen. Udvalget glæder sig over Kommissionens initiativ til en ambitiøs ekstern investeringsplan, som sigter mod at mobilisere 62 milliarder EUR, der skal bidrage til at nå FN's udviklingsmål og dermed tackle de underliggende årsager til irregulær migration;

40. anmoder i den forbindelse om, at Kommissionens initiativ udmøntes i indgåelse af en konkret aftale med medlemsstaterne og de andre internationale partnerlande, som forpligter dem til på deres side at yde et bidrag på niveau med EU's bidrag for at fremme nye offentlige og private investeringer;

41. glæder sig over den plan, der blev præsenteret i september, og som er baseret på tre søjler: mobilisering af private investeringer, øget teknisk bistand og forbedring af det generelle erhvervsklima, men beklager, at meddelelsen ikke indeholder nogen henvisning til de lokale og regionale myndigheder, og understreger vigtigheden af at afsætte bistand og ressourcer til lokale og regionale myndigheder. Den anden søjle bør helt klart også inddrage de lokale og regionale myndigheder, og Regionsudvalget bør være en partner i dens gennemførelse. Regionsudvalgets atlas over det decentrale samarbejde kan være et nyttigt redskab til at hjælpe med at identificere projekter, der har behov for finansiering, samt mulige samarbejdspartnere. Udvalget opfordrer til, at de lokale og regionale myndigheder repræsenteres i forvaltningsstrukturen for den eksterne investeringsplan;

42. opfordrer derfor EU til at inddrage Regionsudvalget i udformningen af planen som talerør for de lokale og regionale myndigheder i EU, hvoraf mange har stor erfaring med udviklingssamarbejde;

43. opfordrer Kommissionen til at undersøge mulighederne for at engagere forskellige diasporasamfund i EU's medlemsstater, der kan være partnere i finansiering af investeringer i deres hjemlande. I 2013 sendte migranter fra udviklingslande over 400 milliarder EUR til deres hjemlande. Disse pengeoverførsler har en tendens til at være mere stabile end andre private kapitalstrømme, og de faldt således med blot 5 % under den seneste globale finansielle krise og kom hurtigt op på niveauet før krisen. Et godt eksempel på potentialet i pengeoverførsler er, at pengeoverførsler fra diasporaen til Senegal udgjorde 10 % af landets BNP i 2013.

De lokale og regionale myndigheders rolle i formidlingen af information

44. Det Europæiske Regionsudvalg gentager, at de lokale og regionale myndigheder i både EU og tredjelande kan og bør spille en rolle i den fælles indsats sammen med EU, på nationalt plan og med tredjelande for at gennemføre migrationspartnerskaber. Især spiller de lokale og regionale myndigheder en central rolle med hensyn til at øge bevidstheden og tilvejebringe den fornødne information til borgerne i oprindelses-, transit- og bestemmelseslandene;

45. påpeger, at potentielle migranter er nødt til at være opmærksomme på de risici og farer, de står overfor, når de forsøger at komme ind i EU på irregulær vis. De skal også informeres om betingelser og strukturer i bestemmelseslandene, herunder oplysninger om arbejdsmarkedet, adgang til relevante kurser og sprogkurser og betingelserne for familiesammenføring. Potentielle migranter bør gøres opmærksomme på de kulturelle forskelle mellem deres oprindelsesland og deres bestemmelsesland, og de bør advares om uacceptabel adfærd og praksis;

46. fremhæver, at mennesker og virksomheder i bestemmelseslandene bør informeres om fordelene ved migration og være tilstrækkeligt uddannet til at hjælpe med migranternes integration. Denne information kan bedst fås på lokalt og regionalt niveau, hvor myndighederne er tættest på borgerne. Gode juridiske migrationspolitikker og langsigtede integrationspolitikker på lokalt og regionalt niveau er midler mod racisme og fremmedhad;

47. henviser til, at den foreslåede ramme for partnerskaber i sin indledning nævner behovet for at styrke den lokale kapacitetsopbygning gennem udvikling af naboskabspolitikker, men den kommer ikke nærmere ind på konkrete foranstaltninger til at opfylde dette behov. Regionsudvalget kan og bør være en partner i indsatsen for lokal og regional kapacitetsopbygning i partnerlande;

48. understreger behovet for at investere i lokal kapacitet og i tiltag foranstaltet af lokale og regionale myndigheder i partnerlande. De lokale myndigheder bør være partnere i alle søjler i den eksterne investeringsplan, og Regionsudvalget støtter PLATFORMA's forslag om et by-til-by-samarbejde mellem EU- og partnerlande som et nøgleinstrument i gennemførelsen af den nye tilgang og kapacitetsopbygning samt deling af teknisk ekspertise i lokal migrationsstyring. Udvalget mener i den forbindelse, at den eksterne investeringsplan bør finansiere by-til-by- og region-til-region-samarbejde;

49. understreger, at samarbejdet mellem EU, medlemsstaterne, EU's lokale og regionale myndigheder og lokale og regionale myndigheder i migranternes oprindelses- og transitlande kan bidrage til at styre migrationen mere effektivt til gavn for alle parter. Til dette formål er EU og medlemsstaterne nødt til at støtte lokale og regionale myndigheder både økonomisk og politisk.

Bruxelles, den 8. februar 2017.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*
